SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 234. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 9, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 9-го ГРУДНЯ 1993. Ч. 234. РІК С.

НАЦІОНАЛЬНИЙ БАНК АМЕРИКИ ОГОЛОСИВ БОЙКОТ

Київ (УНІАР). — Тут в суботу, 4-го грудня, працівники амбасади ЗСА у Києві повідомили що від півночі з 4-го на 5-те грудня Національний Банк ЗСА відмовився приймати платіжні документи від банків країн СНД.

Експерти Міжнародного валютного фонду прийшли до висновку, що значний гальмуючий вплив на світову економіку мають держави, що постали після розвалу СССР. За темпами інфляції ці країни досягли світових „рекордів". Якщо споживчі ціни у західніх державах цього року збільшилися на 3 відсотки, то в країнах СНД — на 940 відсотків. Тут слід чекати сильного падіння виробництва і стрімкого зростання безробіття. Більшість країн СНД вийшли з рубльової зони і намагаються запроваджити свою валюту, але їхній досвід, особливо України, показує, що фінансова незалежність не гарантує від швидкого зросту цін.

Голова представництва Міжнародного банку реконструкції і розвитку в Україні Даніел Кауфман пояснив: „Наша допомога повинна потрапляти в 'добрі' руки, які зможуть ефективно її використовувати. Сьогодні, беручи до уваги фінансову нестабільність, гіперінфляцію, несприятливий режим зовнішньої торгівлі, в Україні нема умов для отримання значної фінансової допомоги. На сьогодні банк надав Україні тільки один технічний кредит на суму 27 міл. дол. та ще 15 міл. зараховано від інших організацій-донорів. Коли б Уряд України зробив послідовні кроки в бік ринкової економіки, ми могли б дати на підтримку реформ у 20 разів більше. Крім того, існують інші міжнародні фінансові організації".

Д. Кауфман вважає, що в Україні потрібна приватизація, розвиток ринків, лібералізація цін і ліквідація всіх перепон на шляху українського експорту. Однак, зауважує він, Уряд вдається до адміністративних методів боротьби з гіперінфляцією, замість контролі за бюджетом і емісією гроша. В цьому, на його думку, головне джерело проблем, бо економіка змушена буде перейти у нелегальний стан. На думку Д. Кауфмана, є два варіянти виходу з гіперінфляції: диктаторський режим чи громадянська війна і другий варіянт — Уряд бореться з гіперинфляцією. Є приклади успішного виходу з подібної ситуації в Арґентині, Ізраїлі і Мехіко. Тож Міжнародний банк реконструкції і розвитку сподівається, що Україна піде по другому шляху.

ВІДБУВСЯ ЧЕТВЕРТИЙ З'ЇЗД „ПРОСВІТИ"

Київ (УНІАР). — Тут в суботу, 4-го грудня, відбувся 4-ий З'їзд Всеукраїнського Товариства „Просвіта" ім. Т. Шевченка, у якому взяли участь понад 400 делегатів — представників різних партій, організацій, об'єднань України та східної і західньої діяспор. Серед них відомі державні, громадські і політичні діячі Микола Жулинський, Іван Драч, Роман Іваничук, Дмитро Павличко, Михайло Горинь, Тарас Гунчак, Левко Лук'яненко та багато інших. Делегати з'їзду привітали народного депутата України, письменника Романа Іваничука з присвоєнням йому почесного звання „заслужений діяч культури".

Голова Товариства „Просвіта" Павло Мовчан у вступному слові сказав, що „воля і традиції — основна складова діяльности просвіти". Завданням товариства є, було і буде всебічне вивчення української мови. Од

(Закінчення на стор. 4)

ЗВЕРНЕННЯ

До української громади у ЗСА

Ще з початком жовтня ц.р. Координаційний Комітет Допомоги Україні (ККДУ), у підготові допомоги Україні у передвиборчий час, звернувся до всіх співпрацюючих комітетів, товариств та установ у ЗСА із закликом розпочати збіркові акції серед свого членства та ширшої громади. Українська громада в ЗСА, яка чітко стоїть на самостійницьких позиціях щодо побудови демократичної України, уважає, що цей передвиборчий час є найкраща нагода допомогти організаціям, які обстоюють самостійність, демократизацію суспільства та вільну економічну розбудову України.

ККДУ, який з великим успіхом співпрацював та координував допомогу Україні у критичний період перед референдумом 1-го грудня 1991 року, бажає використати свій досвід для успішного переведення нових акцій.

Відрадним явищем є позитивний відгук громад та організацій на наш заклик. ККДУ уже нав'язало контакти із демократичними провідниками при новоутвореному центрі у Києві, який займатиметься сприянням демократії та державности України. При цьому комітеті будуть діяти представники ККДУ, щоб запевнити найбільш ефективну допомогу Україні у цей вирішальний час, яка не нехтує законами України і ЗСА.

Екзекутива ККДУ заохочує усіх в українській громаді ЗСА щедро підтримати збірки комітетів у своїх громадах. ККДУ надалі співпрацюватиме та допоможе координувати усі дії, які скеровані на утвердження самостійної демократичної України.

Для тих, які далеко віддалені від метрополітальних осередків і бажають безпосередньо переслати пожертву, подаємо адресу ККДУ: Coordinating Committee to Ukraine, 71 Collingwood Rd., Maplewood, N.J. 07040.

Екзекутива ККДУ

В Україні

КИЇВ. — У Міністерстві Юстиції України зареєстровано нову громадську організацію — Спілку Творчої Молоді України „Ліга Аркіш". Діяльність нової організації спрямована на створення умов для безпосередньої участи талановитої творчої молоді у відродженні та розвитку духовних і культурних цінностей українського народу. У плянах „Ліги Аркіш" — популяризація високого мистецтва в традиціях національної української школи, забезпечення умов для творчого розвитку особистости, організація постійно діючих фотовиставок, мистецьких молодіжних виставок. Президентом СТМУ обрано Ганну Клименко.

ОДЕСА. — У приміщенні Літературного Музею розпочала працю виставка „Американський захід: міти та реальність". Виставка організована амбасадою ЗСА з участю Управління Культури України та дирекції Літературного Музею. На відкритті виставки перший секретар амбасади ЗСА в Україні у справах друку, преси та культури Джан Бравн назвав це „першим кроком у дальшому співробітництві між Одесою та амбасадою ЗСА".

СУМИ. — На засіданні обласної організації Партії Зелених України вирішено провести власне розслідування „у справі викрадення державою грошових заощаджень мешканців області". Керівники ПЗУ заявили про початок зі свого боку активної боротьби за повернення громадянам області заощаджень, що цілком знецінилися внаслідок інфляції. Працівники міліції області виявили шахраїв серед працівників Тростянецького відділу банку „Україна" на Сумщині. Вони займалися махінаціями під час обміну валют. Розпочато слідство.

КИЇВ. — Вільні профспілки України оприлюднили заяву, де сказано: „Президент України виявився нездатним розпочати реформи, коли народ не довіряє партіям та рухам. Саме вільні профспілки є тою демократичною установою в Україні, яка не словами, а діями доводить, що на першому місці у них стоїть захист інтересів людини праці, пенсіонерів та студентів. Вільні профспілки заявляють про свою участь у передвиборчій кампанії 1994 року".

ЧЕРНІВЦІ. — Тут змінено апарат обласної державної адміністрації майже на третину, у зв'язку з чим звільнено переважно прихильників Руху та інших демократичних об'єднань. Обласна організація Руху скерувала заяву до Президента України з вимогою поновити посаду заступника представника Президента з гуманітарних питань.

АНАНЬЇВ, Одеська область. — На спільній нараді козацької паланки, організації НРУ та товариства „Просвіта" вирішено створити єдиний блок, метою якого — об'єднання демократичних сил району напередодні виборів до Верховної Ради України.

Відкривається мистецька ґалерея „Хризанта"

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. К.). — Не багато вже із нас мешканців Ню Йорку та околиці пригадує ті роки, коли в приміщенні Товариства „Самопоміч" при Другій авеню св. о. Ольга Соневицька провадила, свою скромну, але постійну, ґалерію мистецьких картин наших мистців. Скільки разів ми ходили поглянути там на нові скарби та й покупці заходили радо в пошуках за добрими картинами.

Тому з приємністю вітаємо тепер ідею продовження цієї ґалерії, за яке взялася молода, закохана в українським мистецтвом людина, Хризанта Камінська-Гентиш, що вже від деякого часу займається невдячним, але захвним, завданням ширення українського мистецтва серед своїх та чужих.

Х. Камінська-Гентиш в редакції „Свободи"

У відвідинах в редакції при нагоді повідомлення про відкриття ґалерії в приміщенні Товариства „Самопоміч", 98 Друга авеню, Х. Камінська-Гентиш представила нам свої пляни та подала довгий список художників, твори яких вона матиме у ґалерії.

Перш усього довідуємося, що постійна її ґалерія, якої відкриття відбудеться в неділю, 12-го грудня, о год. 1:30 по полудні, буде доступна для всіх, а тепер коли ця дільниця „долішнього" Ню Йорку стає щораз більше престижевою і популярною, вона рахує на те, що відповідно влаштована виставка з мистецькими творами не лише картин, але й кераміки, нашийників та іншим добром притягне око неукраїнських шукачів мистецьких речей і спопуляризує українську творчість серед чужинців.

Знаємо із минулого, що Х. Камінська-Гентиш вже від довшого часу займається популяризацією наших художників із ЗСА та України на різних фестивалях, ярмарках та інших імпрезах, де виставляють наше мистецтво. Постійна ґалерія — це вже дальший крок у напрямі її зацікавлень та бажання вивести на постійний ринок українські мистецькі одиниці.

Вже при відкритті ґалерії на її стінах побачимо картини таких мистців, що працюють тут або тут жили, як Б. Божемському, В. Васічко, Я. Вижницького, Я. Гніздовського, Х. Головчак-Дебаррі, Л. Гуцалюка, С. Геруляк Е.Ю. і Я. Козаків, А. Оленської-Петришин, І. Сочинської, Я. Сурмач, Б. і Г. Титлів і постійно перебуваючого вже тут мистця з України І. Марчука.

Коли йдеться про мистців з України то в ґалереї появляться Х. Абрагамовська, М. Андрущенко, М. Барабаш, А. і П. Гуменюки, С. Костирко, М. Красник, Я. Крук, В. Магінський, Н Паук і Д. Наумко.

Багато з праць наших мистців з України, як також кераміку, Х. Камінська-Гентиш привезла сама з останніх відвідин України і вона вже заповідає крім ґалерії ще також підготування індивідуальних виставок поодиноких мистців.

Тепер однак вона в повному розгарі приготувань до відкриття ґалерії. Саме перед святами, це добрий час зацікавити покупців, тому плянується мати її відкриту в суботи і неділі до 6-ої вечора, а в інші дні в цей час, коли відкриті двері до Товариства „Самопоміч", за вийнятком понеділка.

Республіканці критикують реформу Б. Клінтона

Вашінгтон. — Минулого вікенду республіканці-законодавці обидвох палат Конгресу зустрілися з виборцями у 24 різних стейтах, щоб поділитися думками про реформу системи охорони здоров'я, яку запропонував президент Билл Клінтон. „Ми хотіли б, щоб всі знали, поперше, про наше ставлення до пляну Президента, а подруге, про те, що крім його пляну існують й інші", — сказав голова Крайового комітету Республіканської партії Гейлі Барбур, один з ініціяторів зустрічей республіканців з виборцями. „Американці повинні знати, — продовжував Г. Барбур, — що різниця між нашими поглядами і поглядами Клінтона не в деталях, а в принципі".

На зустрічах з виборцями республіканці звертали увагу на те, що плян Клінтона передбачає вмішування Уряду у справи приватних компаній і в справи лікарів. А, як зауважив на зборах у Вілмінґтоні, Делавер, конгресмен Майкл Кесл, „все, до чого доторкнеться федеральний Уряд, перестає функціонувати".

Виступаючи у Синсиннаті, Огайо, конгресмен-республіканець Роб Портмен попередив слухачів: „Втілення в життя пляну Клінтона приведе до звільнень з праці. Я вважаю, що його плян — чергова програма соціяльної допомоги, яка буде функціонувати за рахунок платників податків".

У кількох місцях, де виступали законодавці-республіканці, прихильники пляну Клінтона хотіли перешкодити їм і не допустити до виступу. У Піттсбурзі, Па., тих, хто йшов на зустріч з конгресменом-республіканцем Ріком Санторамом, зустрічали демонстранти з плякатами: „Є лише один плян — плян Клінтона!"

Білий Дім вів себе дипломатичніше. Джефф Еллер, один із пресових секретарів Президента, заявив журналістам, що його шеф „вітає будь-які дебати".

У вівторок, 7-го грудня, Перша леді прибула у Бостон, де сенатор Едвард Кеннеді, демократ з Массачусетс, та інші законодавці-демократи зустрілися з виборцями, щоб обговорити плян Клінтона.

У Гонолюлю відбулася 25-та Конвенція Славістів

Гонолюлю, Гаваї (Л. Рудницький). — Гавайські острови — одне з найкращих місць у світі, але на науковий конгрес воно надається мало. Забагато там спокус: важко людині зосередитися на наукових проблемах, коли манить її лагідне гавайське сонце, білий, м'який пісок, пляжі, на які в лагідному вітрі колихаються пальми, і блакитно-зелена глибина Тихого океану. Це й, мабуть, причина, чому помимо рекордового числа учасників — згідно з програмою було їх понад 1,150, — що брали участь у 352-ох сесіях чи засіданнях, деякі зустрічі відбувалися перед порожніми авдиторіями.

Як і в минулих конвенціях, цього року українська наука була відносно добре заступлена. З згаданих 352 сесій і засідань, 11 були в цілості присвячені українській проблематиці. Крім того українські науковці брали теж участь у поодиноких сесіях із більш загальною тематикою. Всіх україністів на конвенції було понад 30. Конвенція тривала від 19-го до 22-го листопада ц.р. Тут слід завважити, що українські науковці мають добре розвинутий espirit de corps — вони ходять, часто просто із почуття обов'язку, на виступи своїх колег. Траплялося, що під час однієї загальної слов'янознавчої сесії заля опорожніла зразу після виступу ученого-україніста — слухачі подалися до іншої сесії слухати доповідь на іншу українознавчу тему.

Українознавчі сесії включали дві конференції, що їх зорганізувало НТШ у ЗСА. Перша з них була присвячена полярності думки в модерній українській літературі. У цій конференції взяли участь Богдан Клід (Альбертійський університет, Канада) з доповіддю про Грінченка й Драгоманова, Лариса Онишкевич (Прінстонський дослідчий центр, ЗСА) з коротким аналізою п'єс Валерія Шевчука, а Тома Бирд (Квінс коледж) відчитав доповідь Івана Фізера (Ратґерський університет) про нові напрямі в українській критиці; сесією проводив Леонід Рудницький (Ля Салл університет, ЗСА). Друга сесія НТШ проходила у вигляді круглого стола; її темою була важлива проблема сучасної української культури, а саме: український правопис і проблеми перекладу, транслітерації та вироблення технічної термінології українською мовою. При помочі висвітлених матеріялів, обширну аналізу цієї проблеми зробив Олекса Біланюк (Свартмор коледж), а Л. Рудницький і Л. Онишкевич доповнили і прокоментували його виступ. У дискусії, яка розгорнулася після виступів панелістів, брало участь чимало осіб, між ними Данило Гузар-Струк (Торонтонський університет), який висловив чимало цікавих спостережень на підставі свого досвіду редагування англомовної енциклопедії українознавства, що недавно побачила світ.

Українознавчі сесії на історично-політичні теми включали: „Політична культура й ідентичність в ранній модерній Україні й Росії", що нею провадив Ганс Йоахім Торке (Вільний університет, Берлін), і в якій брали участь Франко Сисин, Зенон Когут (обі з Альбертійського університету) і Дейвид Фрік (Каліфорнійський університет, Берклі), а дискутантом був Генрі Е. Брейді (Каліфорнійський університет, Санта Барбара), і сесію присвячену подіям в Україні й Росії після розвалу совєтської імперії, якою проводив З. Когут; учасниками сесії були: Мар'яна Рубчак (Валпарайзо університет) і Дейвид Марплс (Альбертійський університет), а дискутантом служила Ольга Андрієвська (Третонський університет, Канада).

До цієї категорії слід зарахувати теж сесії під назвою „Харков/Харків: Грані російської й української культур", що нею проводив В. Дмитришин (Портленд Стейтовий університет), а коментатором служила Зеня Сохор (Кларк університет). Ця сесія відзначалася тим, що її два головні прелегенти, Алан Кімбалл (Ореґонський університет) і Рекс А. Вейд (Джон Мейсон університет), були неукраїнського походження. Віталій Тімофеїв з Харківсь

(Закінчення зі стор. 1)

КРАЇНИ АЗІЇ ВИСТУПАЮТЬ ПРОТИ ТОРГОВЕЛЬНОГО ДОГОВОРУ

Сеул. — Як інформує агентство Ассошіейтед Пресс, тисячі південнокорейських селян, представників опозиції і студентів зібралися в столиці країни, щоб висловити протест про ти підписання урядом міждержавного договору щодо митних тарифів і торгівлі. В кінці минулого тижня делеґація Південної Кореї на переговорах в Женеві під тиском Заходу погодилася на невигідну для країни сільсько-господарську угоду в рамках міждержавного договору. Згідно з угодою, збільшиться імпорт рижу на корейський ринок.

В демонстрації взяли участь понад 40,000 селян з усієї країни, уряд змушений був викликати додаткові сили правопорядку з провінцій, проте 14,000 поліціянтів не змогли перешкодити антиамериканським акціям, що їх організували сеульські студенти. Між іншим, вони привезли на площу солому з рижу, накрили її американським прапором і підпалили, скандуючи: „Янкі, забирайтеся геть!"

Того ж дня, у вівторок, 7-го грудня, на пресовій конференції представники опозиції трактували дії влади як зраду інтересів народу. Спостерігачі годяться в тім, що селянські протести можуть стати найбільшою проблемою для президента Кім Ен Сама. Причина полягає в тому, що риж є головним харчем для 44 мільйонів південних корейців і першим джерелом прибутку для шести мільйонів виробників цієї культури. Однак ціна на корейський риж в чотири-п'ять разів перевищує ціну на світовому ринку, тому імпорт рижового зерна спричинить розорення більшости селянських господарств.

Тим часом і Японія, яка мала намір підписати сільсько-господарську угоду в рамках міждержавного торговельного договору і також відкрити свій ринок для імпортного рижу, заявила, що може переглянути це рішення. Уряд Мірігіро Гокави, використавши момент, коли японські фермери одержали дуже низький врожай рижу, пообіцяв відкрити ринок в найближчі тижні. Проте несподівано це рішення збалькували партнери з числа урядової коаліції — соціялісти. Генеральний секретар партії Моріґурі Токіта вимагає від уряду відмовитися від попередніх обіцянок, інакше соціялісти вийдуть з коаліції.

Сирія відмовляється іти на поступки

Дамаск, Сирія. — У вівторок, 7-го грудня, сирійський уряд заявив, що візита державного секретаря ЗСА Воррена Кристофера нічого не змінить в позиції Дамаску щодо мирного договору з Ізраїлем. Поки ЗСА не підтримають сирійських вимог про негайне повернення Голянських висот, уряд країни не має наміру підписувати мирний договір з Ізраїлем.

„Сирія, — пише газета 'Таймс оф Сирія', — залишається бар'єром на шляху близькосхідного урегулювання, поки американська Адміністрація не гарантує певних поступок зі сторони Тель Авіву". Газета вказує, що у переговорах з В. Кристофером президент Гафез Ассад відкинув компромісовий варіянт Іцака Рабіна, що його передав американський державний секретар. Ізраїль запропонував вивести своє військо і віддати Сирії Голянські висоти за чотири етапи. В обмін за це І. Рабін зажадав негайно укласти мирний договір.

„Поїздка Кристофера на Близький Схід провалилася", — твердить газета „Таймс оф Сирія". В усякому разі, продовжує вона, покищо його переговори з арабськими лідерами не принесли бажаних результатів. Кристофер так і не добився поступок з боку Сирії і незрозуміло, до яких результатів приведуть його переговори з керівниками Палестинської визвольної організації. Єдине, що вдалося добитися Кристоферові, це обіцянка сирійського уряду дозволити виясненити долю ізраїльських військовослужбовців, які пропали безвісти під час ливанської кампанії 1982 року. Крім того Кристофер добився обіцянки сирійського президента випустити з країни ще 1,200 жидів.

Коментатори підкреслюють що ізраїльсько-палестинські переговори, незважаючи на запевнення обох сторін, покищо стоять на місці. Причиною, як вважають, є різке загострення становища на контрольованих територіях. Однак прем'єр-міністер Ізраїля Іцак Рабін заявив, що переговори з ПВО будуть продовжені і ніякі акції поселенців і палестинці не перешкодять прагненню Ізраїля до миру на Близькому Сході.

В АМЕРИЦІ

ОДНА З АМЕРИКАНСЬКИХ летунських компаній „Трансворлд Ейрлайнс" починає продавати квитки за знижкою. Як повідомили газети, квитки за зниженими цінами зможуть купити пасажири на всіх головних внутрішніх лініях в період від 6-го січня до кінця березня наступного року. За прикладом „Трансворлд Ейрлайнс" пішли інші лінії — „Америкен Ейрлайнс" і „Юнайтед Ейрлайнс". Максимальна знижка, з якою будуть продаватися квитки, становить 25 відсотків, а на окремих маршрутах може досягати 35 відсотків. Але для того, щоб скористатися нею, пасажири повинні виконати ряд умов, зокрема, викупити квитки до вівтірка, 7-го грудня. Ще одна умова, щоб уникнути великих втрат, в тому, що куплені за зниженими цінами квитки не можна повертати.

11-ГО ГРУДНЯ НА АВКЦІОНІ в Ню Йорку, в мангеттенському відділі відомої фірми „Сотбі", будуть виставлені рідкісні предмети, зв'язані з космічною тематикою, що прибули з колишнього Совєтського Союзу. Крім скафандрів совєтських космонавтів або такої рідкости, як капсуля космічного корабля „Союз ТМ-10", будуть представлені на продаж цінні документи, що кидають світло на події, зв'язані з програмою освоєння космосу совєтськими вченими. До найбільш цікавих — не так для колекціонерів, як для дослідників історії науки — відносяться щоденники Василя Мішина, який довгий час очолював совєтську програму освоєння космосу.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні:
(202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Конечність економічної співпраці

Ми є свідками цікавого явища ніби на перший погляд суто економічного, а насправді цілого комплексу складного життя сучасних країн і народів у зв'язку із зростом населення, із розвитком промислу та загостренням суперництва високоупромисловлених країн у ділянці міжнародної торгівлі. Всі ті нові чинники просто силують великі і малі держави організуватися у бльоки із спільними інтересами розвитку й оборони своїх економічних інтересів. Це не випадково відбулася у минулому тижні вже друга з черги триденна конференція Чорноморської Асамблеї — 9-ти країн чорноморського обширу, з яких не було на тій конференції тільки Росії.

Має вже свою історію Европейська економічна спільнота, яка охоплює 18 країн і пірнула у поважні внутрішні суперечки на тлі амбіцій так тісно пов'язати ті країни економічно, що воно загрозило політичній суверенності — не тільки скасувати пашпортові візи для громадян членських країн та скасувати митні бар'єри, але й завести одну валюту з одним центральним банком. У минулому тижні закінчилася затяжна кампанія довкола підписаного ще президентом Джорджом Бушем договору про скасування митних бар'єр у торгівлі ЗСА, Канади і Мехіко. Президент Билл Клінтон захопився тією ідеєю і прийняв ратифікацію цього договору Конґресом як велику особисту перемогу. Безпосередньо після того пробував поширити таку концепцію безмитної торгівлі і на азійські країни — покищо ті заходи тільки у підготовчій стадії, але вони зразу зустріли поважну перешкоду у дуже різному розумінні комуністичного Китаю — що таке людські і громадські свободи, без яких важко уявити собі таку свобідну міжнародну співпрацю у ділянці торгівлі.

Ясно, що Україна особливо зацікавлена у співпраці з усіма країнами Чорноморської зони, бо її економіка, поруйнована комуністичною системою і комуністичними партократами, які під перемальованими вивісками залишилися на керівних становищах всього фабричного виробництва. Поруч із Україною такі країни, колишні членські країни СССР, як Азербайджан, Вірменія, Грузія і Молдова — також бідні. Бідні колишні совєтські сателіти Болгарія і Румунія. Греція і Туреччина пов'язані із західньою економікою, але вони економічно послабли з утратою колишнього свого політичного престижу. І тому всі вони линуть до такої співпраці. У такому складі цієї Асамблеї Росія найсильніша своїми природними багатствами, своїм промислом і давнім апаратом. А втім, Росія — як це Україна найкраще знає — зацікавлена в тому, щоб почерез економіку осягнути й політичні користі, що мусить зустрічати спротив інших країн.

Пригадуємо один із проєктів Економічного союзу Росії, України і Білорусі, в якому — за російською концепцією — мала би існувати у тих трьох державах спільна валюта із Центральним банком у Москві, мала би існувати спільна закордонно-торговельна політика, — що очевидно, було неспрйнятливим пляном, який вдаряв в основи політичної незалежности. Нам невідомі причини, чому на тій минулотижневій сесії у Києві не було репрезентантів Росії, але можна здогадатися, що воно пов'язане із загостреною ситуацією між Києвом і Москвою у зв'язку зі застереженням Верховної Ради України щодо ратифікації договору СТАРТ-1 про обмеження ядерної зброї. Коли ця ж справа виринула на цій економічній нараді у Києві — мудро спрецизував її голова Верховної Ради Іван Плющ: ядерні ракети в Україні це для України не зброя, а маєток.

У народних школах вчать дітей, чому треба гуртуватися: один прутик можна легко зламати — в'язанку прутів неможливо. Як конкретно та Чорноморська Асамблея може помогти уздоровити економіку України — це діло економістів і всіх людей доброї волі.

Микола Бараболяк

ПРО ҐАТТИ, ОПЕКИ, НАФТИ Й ІНШІ ЕКОНОМІЧНІ ЗАТІЇ

II

На терені Тихого океану постала зразу під проводом Австралії організація економічної співпраці шести держав (Австралії, Нової Зенляндії, Маляйзії, Індонезії, Філіппін і Нової Ґінеї) відомої під акронимом „ASEAN" — „Association of South-East Asion Nations". Потрусила економікою цього терену поява на ньому маленьких, але важненьких економічних потентатів, відомих як „тигри" — ГонгКонг, Сінгапур, Тайван і Південна Корея. Що Японія стала після війни економічною могутньою державою, з тим світ, а в тому і ЗСА, вже були змирились. Заскочив той світ ще сильніше несподіваний економічний ріст Китаю. Очевидно нині ще не порівнювати Китай із ЗСА. Але істотне у тому — напрям. Похилі ЗСА і Китаю не в одному напрямі. Економіка Китаю росте, коли із ЗСА не надто корисно. А економічні інтереси Америки на Далекому Сході преважливі. Про те й писати не треба, таке воно яскраве. Принаймні 33 відс. американської торгівлі нині в районі Тихого океану. Для її ж охорони стаціовано у тому районі понад 100,000 американських вояків.

Зразу азіятські економічні сили того цілого терену не були скоординовані. Щойно чотири роки тому виринула нова ширшого маштабу асоціяція для боротьби за світові ринки — АРЕС, про віщо тільки нині розголосу у засобах масової інформації. (Не змішувати з ОРЕС, організацію продуцентів ґазоліни!). Членами в ОРЕС є — ЗСА, Японія, Китай, Австралія, Нова Зеляндія, Південна Корея, Канада, Тайван, ГонґКонґ, та решта членів ASEAN, які ми назвали вище. Разом 17 учасників АРЕС не має наразі постійних координуючих органів як ҐАТТ. Чергова конференція відбулася саме в Сієтл. Говориться, що завданням тої організації створити зону вільної торгівлі Тихого океану, чого бояться головно ЗСА і Австралія. Тому воно було так вагомим для Клінтона — не явитись на сієтелському форумі, як побита Конґресом собака.

Як зачуваємо з виступів Клінтона на цьому сієтельському зборі головачів 17-ти держав, Клінтон побивався там дуже за привілеї в митах для ЗСА головно від Японії, відгрожувався теж Китаєві відібрати від нього митні привілеї, коли Китай не змінить своєї політики і не забезпечить мінімальні громадські права своїм громадянам, як теж не приверне Тибетові самостійности. Присутні там президент Китаю, Зімен, не приобіцяв й багато, бо уважається, що саме перебудова без гласности творить в Китаї підґрунтя для перетворення китайської ринкової системи на вільну. Здійснювати наразі одне і друге, довело не тільки до хаосу серед 1,200 мільйонів зубожілого населення, але просто до катастрофи. Так твердить Китай.

Виступ АРЕС на форумі міжнародної торгівлі — свідчить про дві справи: перше — що на світовому форумі твориться щораз більше угрупувань для забезпечення спільних економічних інтересів держав. Перелічу їх ще раз сукупно для перегляду: ЕЕУ, GATT, ASEAN, OECD, NAFTA, APEC. Світ обмотаний тими економічними асоціяціями, наче павутинням, і ніяка держава не може встоятись поза їхніх засягом. Друге — принцип ґльобальної економіки залляв цілий світ. Нині кожна держава, багатіша, чи бідніша, мусить укластись у цю систему економічного ґльобалізму; часи, коли можна було себе відгороджувати економічно митними плотами, минули безповоротно.

Не відречі буде натякнути при цій нагоді на вагу ратифікації і ролю Клінтона у цій грі. Він тиснув на Конґрес усією парою і всякими засобами, бо мусів. ЗСА не можуть наладнувати торговельні стосунки з далекими державами, а занедбати Мехіко, якщо не

(Закінчення на стор. 3)

Юрій Р. Рибак

АМЕРИКАНСЬКІ АНТРЕПРЕНЕРИ У МАЙБУТНЬОМУ

Минуле сторіччя бачило у ЗСА чималий економічний успіх. Сповнювалась, бо американська мрія жити у добробуті, біля варстату праці бути „своїм босом". Тоді відомими стали такі імена як Вандербілт — залізниця, Рокефеллер — нафта, Морґен — фінанси, Карнеґі — сталь і багато інших. Всі вони були маґнатами індустрії, бо виявили ініціятиву, намір та бажання — ради зиску — рискувати бизнесом, що зробило їх антрепренерами. Багато осіб у тому часі пробувало теж щастя, однак, мало з них його здобуло. Тяжко було втриматися у вирі безоглядної спекуляції, яку характеризувала індустрія. Усе ж таки остаточна оцінка вважає, що антрепренерський дух часу був теж конструктивним явищем, бо розвинув систему американської бизнесової структури і підніс життєвий стандарт.

Частина американського населення, себто около 76 мільйонів душ, це покоління тих, що народилися у 1946—1964 роках. Між ними є багато таких, що захоплюються ідеєю антрепренерства, бо знаходять тут це за чим шукали а саме фінансову незалежність і особисту свободу у бизнесі. Ці особи виростали у переконанні, що великі підприємства — це частина „страшного естаблішменту", себто неймовірної установи. Тому і більшість з них уявляє собі, що саме мале підприємство, це, мабуть, для людини „найліпша дорога на якій можна змінити на краще себе, свою країну і суспільність".

Цей погляд постав не з найстирливої ідеї теоретичних міркувань, а прямо з практичного розвою економіки. Ось навіть політичні провідники повністю згідні з тим, що малі підприємства створюють у державі більшість нових можливостей праці. Настав жорстокий час у якому доба корпоративної „батьківської опіки" і довгого забезпечення праці зникають як „як роса на сонці". Зникають працівники як фізичні особи, однак не зовсім зникає постійна конечність виконування завдання, яке переживають ті самі люди, що колись. Різниця буває тільки в тому, що корпорація не є їхнім працедавцем, а... клієнтом.

А гляньмо, що діється на ринку. Тут покупці цікавляться дисконтовими крамницями. Це шкодить існуючим крамницям, але теж дає унікальну можливість новому роздрібному бизнесові розвинути активність. Якраз мала крамниця з особливо спеціяльним товаром має спроможність конкурувати і пропонувати покупцям це чого бракує у дисконтових крамницях: особисту послугу і різноманітність у виборі товару.

Знавці діла вважають, що у наступних 20-ти роках прийде до відродження американських антрепренерів. Навіть передбачають, що у тому часі почне свою діяльність далеко більше число малих підприємств, ніж це сталось досі впродовж цілої історії ЗСА... Це буде дійсно „золота доба" антрепренерів. Але ще заки до цього прийде виглядає, що шанси успіху ще далі діють у некорисить їхню і тому нема великої надії, що майбутність полегшить значно їхні надлюдські зусилля на шляху до здійснення задумів... Надалі годинам праці не буде кінця, незважаючи на допомогу комп'ютерської системи і нової технології сполучення. Заробіток хоч задовільний не дорівняє платні, яку колись давали корпорації... Є погляди, що починати бизнес нині і надіятись на здійснення плянів завтра не може спиратись виключно на фінансовій розв'язці особистого життя. Тому і приходиться антрепренерові зосередити увагу на поєднанні свого фінансового аспекту з духовним. І тут прекрасна нагода для нього проаналізувати можливості свого прагнення, так щоб перестати думати категорією тільки збагачення, а шукати за іншими способами як осягнути дійсне вдоволення в житті... Ідучи шляхом цього міркування, у його уяві може теж виринути образ найближчої родини, яка знайшлась у тіні прожектора, що досі кидав ясне проміння світла лише на світ бизнесу... Це може вплинути на його світовідчування, що для повного існування на землі треба теж присвятити час і енерґію для серйозного заведення і здійснення „невловимих", себто духових вартостей, а не оцінювати вдоволення у житті виключно матеріяльними категоріями!

Антрепренер, приготовляючися до майбутнього не забуває, що деякі досі вже випробувані вказівки і правила ведення підприємства надалі затримали свою вартість. Настанова і реакція покупців незалежно від поступу технології вирішуватиме долю і недолю власника малого підприємства. У наступному сторіччі рішальним чинником на ринку перестане бути льояльність до „марки" фірми, а буде льояльність до продавця, що є антрепренером. І тому вважаємо його унікальною людиною, яка у відношенні до покупця не є „числом", як це буває у великій фірмі, радше „живим єством" малого підприємства. Він же керований повною вірою, щоб осягнути успіх спертий на таланті, буде у майбутньому одним із коліс у динаміці американського бизнесу.

Дозвольте завершити рядки цитатою невідомого автора: „Якщо життя є комедією для того, хто так думає... а трагедією для того, хто так відчуває... то перемога є для того, хто так вірить".

Володимир Баран

Ювілейний Концерт Капелі Бандуристів у Дітройті

Поселення та довголітнє перебування Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка в Дітройті виростило сильночуттєвий зв'язок дітройтської громади з тим мистецьким з'єднанням, що вкрилося славою 75-літньої патріотичної діяльности, вірно служивши своїй батьківщині не тільки в її межах, але також по широкому світі, де його заганяла доля.

Впродовж довгих літ, Капеля усе ставала нашій громаді в пригоді, прикрашуючи виступами відзначення історичних подій, збагачуючи їх почуванням широкого патріотизму та гордости з краси нашої пісні, що не дозволяла нам забути, в якій країні нас родила мати і яких пісень вона нам співала.

Чарувала Капеля своїми піснями відроджену батьківщину і прицьому пізнала, що животворні їхні первні понести ще раз треба в народ, що міг їх призабути або не міг їх почути з наказу жорстокої влади. Збираючись отже вдруге в той далекий „похід" по широких степах України та широких краях поза нею, Капеля рішила дати ряд концертів в Америці та Канаді, щоб здобути фінансову базу для цього задуму.

Концерт в Дітройті відбувся у неділю 28-го листопада 1993 року. Яким глибоким переживанням почуттів є кожночасний концерт Капелі. З глибоким молитовним настроєм прозвучала „Херувимська" Д. Бортнянського, із сольоспівом Р. Касараби, Б. Кекіша і М. Костюка. „Заповіт" Т. Шевченка, нам так добре відомий, у обробці Г. Хоткевича, збагачений інструментальними сполученнями окремих стрічок поеми, які відповідали їхньому змістові, викликав враження потрясаючої спаяности. Із захопленням почула громада шедеври репертуару Капелі, що їх рідко або взагалі не виконували інші колективи, такі як „Тютюнник", героїчну поему „Байда", „Невільничий ринок у Кафі" та могутню „Бурю на Чорному морі".

Широчінь образу цієї думи прямо не можна схопити. Поворотними переливами пасажів гри бандур, вірно віддано звуки розбурханих хвиль та загрозу знищення козацьких байдаків. Слова отамана в обличчі смерті виявляють віру в справедливість Бога, який за зло карає, а небезпека ця в козаків викликає раз героїчну поставу, то знову ніжні спогади про рідний край та родину. Ця дума дала Капелі нагоду виявити солістів Я. Цісарука та Т. Пришляка, які в похвальний спосіб вив'язалися із свого завдання. В особі Я. Цісарука Капеля має знаменитого соліста, який в інших обставинах міг здобути багато ширше коло признання. У дальших точках програми солістами були М. Фаріон, П. Писаренко, І. Кушнір, А. Сорока і Е. Тила; всі на висоті свого завдання. Також знаменною частиною програми концерту були композиції Гр. Китастого. Його твір „Тютюнник" дав нагоду понисатися солістам Р. Касарабі та Т. Пришлякові. Мажорними акордами закінчення та ствердженням, що „Тютюнник з Сибіру прийде" вона спонтанно піднесла настрій слухачів до великого напруження. Обробки Китастого народних пісень виявляють його як чутливого композитора, що знає українську душу і українську пісню.

Капеля Бандуристів вже 75 літ збирає заслужені тріюмфи по всьому світі. Співові притаманна динамічна грайливість, переливна настроєвість, то залежно від тексту зміцнення тонального насилення окремих голосів, то знову спаяння їх в один могутній тріюмфальний унісон. У сполученні з бандурою спів Капелі витворює тільки її характеристичний настрій (чи ліпше „ембієнс"?), який становить підставу її успіху. Це рівночасно вияв любови виконавців рідної пісні. Бо наша пісня — це невичерпаний скарб перлин, який своїм сяйвом огрівав, огріває і далі огріватиме наші душі, та своєю силою не дозволить нам забути хто ми, та світові дасть нагоду нас пізнати. Під темпераментним диригуванням Володимира Колесника, Капеля продовжує свій високий, творчий рівень виконання.

Громада Дітройту довголітньою моральною і матеріяльною підтримкою дала вияв своєї високої оцінки праці Капелі. Подібний вияв признання висловила вільна батьківщина, признаючи Капелі в 1991 році Шевченківську премію, а цього року надаючи знам'я „Заслуженого артиста України" найстаршому стажем бандуристові Петрові Китастому та довголітньому голові і адміністраторові Петрові Гончаренкові, який був також конструктором оригінального типу бандури.

Для відзначення цього 75-літнього ювілею зорганізовано громадський Комітет, що його очолив Ярос

(Закінчення на стор. 3)

Любов Коленська

ПИСЬМЕННИЦЯ, ЩО ПЛАКАЛА ПОЕЗІЯМИ В ПРОЗІ...

III

Володимир Косик, Париж, у статті „Елементи національного буття в творах Ольги Кобилянської" підкреслює такі її твори, де є національні елементи, як ось у повістях „Царівна", „Через кладку", „Апостол черні", чи оповідання „Думи старика". В. Косик зауважує, що і в інших творах „у якійсь мірі помітний відгомін часу в якому кожний із цих творів написаний. Іншими словами, всі вони відносяться до періоду зростання національної свідомости, усвідомлення потреби освіти, знання, організування українського національного життя і розгорнення дискусії про нарід, його соціяльні потреби і національну майбутність". Автор статті у підсумку пише, що „постаті творів Ольги Кобилянської висловлюються до всіх проблем тодішньої епохи (кінець XIX — початок XX ст. ст.). Їх турбує особливо доля українського народу, його соціяльне, культурне і національне положення, його майбутність". Проте, постаті в творчості О. Кобилянської теж „звертають увагу на неґативні риси українського народу, на його несвідомість, некультурність, як також на байдужість української інтеліґенції, яка шукає кращого приватного життя навіть шляхом переходу 'в табір ворогів' (тобто поляків і росіян). Однак, як висловлюється одна з героїнь, коли навіть „лише сота частина народу думає про кращу долю і національну свободу, то цей нарід не згине".

Василь Лев, Ню Йорк, у статті „Емансипація в творах Ольги Кобилянської" перш усього натякає на емансипаційний рух у XIX сторіччі, що, як відомо, сильним відгомоном відбився в европейській літературі, а в тому — і в українській. З-поміж письменників підхопила цю течію Ольга Кобилянська, — пише автор, — впроваджуючи проблему емансипації в таких повістях, як „Людина" і „Царівна". В „Царівні" героїня Наталка заявляє: „Я чую в собі проблиск якоїсь сили... та зацитькує її та груба сила, що панує довкола всевладно". Порушує цю проблему О. Кобилянська і в інших повістях — „Ніоба", „Через кладку", „За ситуаціями", як і в оповіданнях — „Мелянхолійний вальс" та „Некультурна". „Питання поглядів О. Кобилянської, віддзеркалене в постатях, що змагалися за індивідуальність жіноцтва та емансипаційні проблеми, вимагає окремих дослідів, спертих головно на її кореспонденції з І. Франком, О. Маковеєм, Лесею Українкою, М. Коцюбинським та іншими, на працях дослідників її творчости". А в дальшому В. Лев підсумовує: „В основному Кобилянська займає передове місце серед письменників, що зверталися до проблем емансипації, суспільного визволення жіноцтва... Вона перша, впровадила в українську літературу постаті жінок-емансипанток, які борються за рівноправність жінки з мужчиною, намагаються вирватись із кайданів буденщини і духової вбогости".

Стаття Анни Самофал, Коннектикат, „Українська родина в творах Кобилянської" ділиться на підрозділи, що говорять самі за себе: Важливість любови для української родини; Ідеал подружньої гармонії; Трудноші подружнього життя; Релігійність і непорушні закони морального життя; Взаємовідносини між батьками і дітьми; Хата в житті української родини і бажання приватної власности. Заки встановити цей поділ у своїй статті, А. Самофал синтезує її на самому початку, пишучи: „Читаючи її (Кобилянської) твори, можна легко знайти матеріяли, що характеризують українську родину, а разом з цим — і українське суспільство. Від способу життя і добробуту родини залежить і стан суспільства. Так, як і інші письменники, вона виявляє важливість любови в українській родині".

За кожною із статтей слідує резюме іншими мовами. Як теж — навпаки — тут є праця д-р Іванни Мірчук-Ратич і німецькою мовою, а резюме — англійською — „The Dichotomy Structure in O. Kobyljan'skas novel's", „Дихотомія як структурна засада в новелях Ольги Кобилянської", і резюме українською мовою. Стаття прослідкує „функцію численних прикладів літературної дихотомії, що її вживала О. Кобилянська у трьох новелях — 'Природа', — 'Некультурна' і 'Битва', що вийшли разом по-німецьки під спільним заголовком: Kleinrussische Novellen.

На думку Кобилянської, — пише в резюме І. Мірчук-Ратич, що людина, яка є складовою частиною природи — „може осягнути свій потенціял тільки через життя в гармонії з фізичним всесвітом. Конфлікт між людиною і природою за зверхність вкінці спричинить загибіль обидвох. Антропоморфні представлення природних явищ, що віддзеркалюють людські прикмети, посилюють ефект новель".

Своєрідним доповненням цього збірника є саме обговорювані три новелі О. Кобилянської — „Природа", „Некультурна" і „Битва", що вийшли в перекладі на німецьку мову самою Кобилянською в 1901 році в Міндені, Вестфалія, з передмовою Ґеорґа Адама. У збірнику теж поміщено титульну сторінку цього видання, що, як уже згадано, вийшло від заґоловком: Kleinrussische Novellen".

Цікаво, що коли переглянути назви місцевостей, де живуть автори есеїв цього збірника, — завважите їхню різноманітність; і Америка, і Німеччина, і Франція... Проте автори знайшли спільне зацікавлення і виявили глибоке зрозуміння творчости Кобилянської, її життя та й тодішнього картатого і стрімголовного часу, в якому творилися нові ідеології, змінявся державний лад, розгорялися меґа-конфлікти.

Збірник, що його дбайливо зредаґувала Олександра Кисілевська-Ткач, цікавий, добре опрацьований, матеріяли зібрано, дотримуючись клясичного порядку, статті обґрунтовані, гармонізують зі собою, одна одну доповнюють, завершуються одним акордом признання для творчости Кобилянської — видатної письменниці.

Один лише виникає запит: як зацікавити збірником молодь? Мені здається, розв'язка тут проста: читати учням і студентам під час лекцій, скільки ж бо тут прецікавих фраґментів із особистого життя письменниці, скільки добрих і глибоких аналіз. Тим вони будуть цікаві і для молодої людини, адже вони, справжні, і справжня Кобилянської — героїня цієї доби.

Збірник цей, у сумі 16 дол. з пересилкою можна набути, звертаючись на адресу: Alexandra Tkacz, 84 Midland Blvd Maplewood, N. J. 07040.

ВІДЗНАЧЕННЯ 25-ЛІТТЯ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ СФУЖО В ЗСА

Формою відзначення заслуженої установи СФУЖО, її Фінансової комісії на Америку був святковий полуденок із змістовною програмою, що відбувся 14-го листопада 1993 року в приміщенні УОКЦентру в Філядельфії.

В програму ювілею, у цім випадку срібного, бо 25-літнього, входить насвітлення діяльности установи, що й у цьому святкуванні мало місце, та про її багатогранну діяльність читачі „Свободи" могли довідатись уже із спеціяльної сторінки, якою редакція „Свободи" приділила увагу цій установі у числі 196 з 15-го жовтня 1993 року.

Тож перейдім до святкового полуденку. Звичайно не згадуємо про вступи, але тут треба відмітити, що вступ-даток на певний обід з коктейлем та вишуканою мистецькою програмою, — був 15 дол., що свідчить про увагу організаційного комітету даної імпрези до учасників святкування.

Приємне естетичне враження робило саме оформлення залі — дібрані квіти, побільшена емблема СФУЖО декорували сцену. А на прибраному буфетовому столі — апетитні закуски і свіжі овочі. Все це — діло рук двох жінок молодого покоління: членки Фінансової комісії Христини Харини-Сеник і її сестри Звенислави Кульчицької.

Відкрила святковий ювілейний полуденок голова Фінансової комісії СФУЖО Америки Марія Харина щирим привітальним словом та проханням вшанувати пам'ять покійних членок комісії, які вклали багато праці попередніми роками, а це: Ольга Фацієвич, Володимира Ценко, Ірина Пеленська і Марія Татарська. Їх вшанували присутні вставанням і хвилинною молитовною мовчанкою. М. Харина передала ведення програми в руки досвідченої діячки, зв'язкової комісії Миросляви Гіл, яка попросила о. митрата Зенона Злочовського відкрити полуденок молитвою. Після молитви учасники споживали страви, а у відповідний момент піднесено тост за успіхи членства Фінансової комісії.

Під час полуденку ведуча М. Гіл прочитала ряд привітів, вирізняючи привітальні листи від Митрополита Стефана Сулика, Владик Роберта Москаля та Василя Лостена. Прочитано привіт від ЗУАДК.

М. Гіл представила гостей, які репрезентували громадські централі та організації: Український Народний Союз, Український Братський Союз та „Провидіння", а також складових організацій СФУЖО: СУА (Наталія Даниленко), УЗХрест (Володимира Кавка) ОЖОЧСУ (Люба Сілецька).

До слова попрошено голову СФУЖО Оксану Бризгун-Соколик, що вшанувала своєю присутністю цю ювілейну імпрезу, прибувши з Торонто із своїм мужем інж. Ярославом Соколиком та з Володимирою Лучків, фінансовою секретаркою СФУЖО. О. Соколик виголосила глибокозмістовне слово признання для діяльности Фінансової комісії СФУЖО Америки та для її незмінної голови і надхненниці М. Харини. Вперше на філядельфійським терені була тут В. Лучків. Як кооптована до Екзекутиви СФУЖО шість місяців тому в ролі фінансової секретарки СФУЖО, В. Лучків виявила повну обізнаність з фінансовою діяльністю федерації, зокрема Фінансової комісії Америки, що її вона високо оцінила. У своїм виступі В. Лучків продемонструвала мистецькі марки, видані старанням СФУЖО. Марка носить відображення скульптури роботи Віталія Шишова „Марія з Ісусом", приміщеної перед старинною церквою св. Онуфрія (XV століття) у Львові. Спонзором цієї скульптури стала 1992 року СФУЖО, там же надруковано афішу та марки із цим відображенням. Духом своїм мистецьке відображення відповідає гаслові СФУЖО на Рік Родини ООН: „Бережімо дітей! Діти — найцінніший скарб!" Саме марка була видана цього року для відзначення 45-річчя діяльности федерації. Її напевно набуватимуть прихильники СФУЖО.

Урочистою точкою було вручення усім членкам Фінансової комісії Америки грамот; доконала цього відзначення О. Соколик спільно з В. Лучків.

Діяльна довголітня членка Фінансової комісії Людмила Чайківська дала систематично опрацьовану доповідь про працю комісії. Слухаючи її, можна було відновити в пам'яті — рік за роком — всі оригінальні почини цієї установи.

Небагато залишилось нас, давніх „сфужівок", що співділи мало не у кожному почині федерації. Тож варто, може, пригадати генезу самих балів преси з 1971 року. Фінансова комісія, що діяла на терені ЗСА від 1968 року, шукала все нових форм діяльности. Адже треба було фондів для праці СФУЖО, зокрема для видавання квартальника „Українка в Світі". Думку про Балі преси видвигнула М. Харина, обговорюючи з редакторкою квартальника св. п. Іриною Пеленською можливості фінансувати її „чадо" — „Українку в Світі". Для здійснення ініціятиви довелося „постукати" до журналістів і представити їм цю оригінальну думку. Редактором щоденника „Америка" був тоді Мстислав Дольницький, покійний тепер, відомий журналіст, а тоді голова СУЖА. Саме до нього звернулися наші невтомні діячки (може із трепетом). На щастя їх ініціятива припала редакторові до вподоби, і він звернувся до д-ра Романа Криштальського, секретаря СУЖА. Видно день був погідний, бо д-р Криштальський погодився представити ідею з Філядельфії на нарадах СУЖА. Її прийнято. Отож влаштовувано усі 15 балів преси у дружній співпраці обох установ. Характерною для балів була постанова: журі бере до уваги не лише гарну поставу представниці пресового органу, але, а першу чергу, її інтелектуальну й духову підготову: обізнаність з органом преси, який представляє, українознавчу підготову, участь у студентських та молодечих організаціях. Незабутніми для учасників балів преси були поява двох осіб із „світу" СУЖА: це д-р Р. Кришталький, арбітр елеганції в світі мужчин, і редактор і письменниця Ольга Кузьмович, що зберігала чар світової дами. Часто з'являлися вони в товаристві найдавнішого журналіста („з крови і кости" — на жаль, це польська калька) Івана Кедрина-Рудницького. Нехай цей спогад давньої „сфужівки" буде тихою згадкою над могилами св. п. д-р Р. Кришталького і св. п. ред. М. Дольницького та незабутньої „сфужівки" св. п. Ірини Пеленської.

Після наведеного тут „інтермеццо" перейдім до мистецької програми ювілейної імпрези. Слово поезії і звуку надано двом музикам: вокалістці Калині Човган, меццо-сопрано, і піаністці-акомпаніяторові Рок соляні Гарасимович. З щирим признанням і наявним зворушенням сприйняли присутні виконання цих мистців: два перші твори — лірика Лесі Українки, музика Кирила Стеценка — „Стояла я і слухала весну", „Хотіла б я піснею стати". Із клясики Калина Човган виконала „Габанеру" з опери Бізе „Кармен", а закінчила лірично-грайливою піснею на слова Т. Шевченка, музика Я. Степового: „Утоптала стежечку через яр". Учасники свята мали враження, що співала нам молода май бутня зірка, із чарівною появою.

Молитвою закінчено цей знаменний полуденок.

Наталія Пазуняк

Ювілейний...

(Закінчення зі стор. 2)

лав Дужий. Він свідомий цього, яку велику працю виконав громадський комітет в організуванні цілого ряду концертів та підготови для запланованої другої поїздки в Україну, подав його склад, а це: заступник голови: Стефан Когут, Ольга Дужий, д-р Павло Джуль, Адріян Блюй, Зенон Васильевич, Борис Потапенко, Петро Гончаренко; секретарі: Наталія Яцків, Ліда Врублевський; Пресова комісія: Володимир Баран, Василь Колодчин, Мирослав Ласовський-Крук, Роман Лазарчук; скарбники: Володимир Мурга, Володимир Гупалівський; Фінансова комісія: Рома Когут, Зеня Юрків, Ірина Марітчак, Люба Жура, Анна Гнатюк, Юрій Король; Мистецька комісія: Юрій Брездень, Марта Савчук, Володимир Грушкевич, Ярко Козак, Юрій Крохмалюк, Діяна Курило, Андрій Лятишевський; члени: Ярема Цісарук, Гена Скипакевич, д-р Марко Фаріон. Голова комітету подякував усім за гарну і успішну співпрацю.

Із словами подяки виступив також теперішній голова Капелі Стефан Когут. 75 літ тому натхнені Провидінням кобзарі заснували Капелю, яка крізь заслання, розстріли, тортури, тябори як мітичний Фенікс, все відживала і свою місію все гідно виконувала і далі виконуватиме. Він висловив подяку присутнім за участь в концерті і на руки Я. Дужого за працю Комітету.

Про Гатти...

(Закінчення зі стор. 2)

поставити Мехіко економічно дещо на ноги, то це виставить ЗСА на ще грізнішу інвазію Америки з півдня, довести Каліфорнію й інші південні стейти (і не тільки їх!), до ще прикрішої господарської кризи, з якої не вибрести. Життєвий інтерес ЗСА наказує його Урядові зменшити економічний контраст з тим сусідом. Мехіко мусить бути втягнене у русло глобальної економіки, а здійснити це нікому іншому, як Америці. Робітництво ЗСА постраждає. Воно і праве, коли так завзято боролось проти тої НАФТИ. Але, хоч як болюча ця операція на тілі американського робітника, вона невідкладна. Можe колись насправді все вирівняється, і навіть пошириться завдяки співпраці з Мехіко число „джабів" у нас. Та на це ж не дуже можна надіятися, бо часи розквіту економіки ЗСА завдяки продукції зброї, та безконкуренційності іншої американської продукції і попиту у світі, на неї, безповоротно проминули... Це стосується не тільки ЗСА. Воно справджується і в Англії, і Німеччині і всюди, відколи і я, смиренний раб Божий, став їздити Ніссаном і носити на хребті сорочку з ҐонґКонґу. Це докази глобалізму економіки.

А що Україна? Вона була в КОМЕКОНІ, економічній прибудівці Варшавського Пакту разом із Росією, чи пак її кураталею. Наразі вона ні в ЕЕУ, ні в ҐАТТ. Москва тим часом засотує щораз тісніші вузли над Україною, приманюючи її до тіснішого економічного „союзу" з нею. А Україна ізольована економічно в нинішній економічній констеляції глобальної економіки, існувати не може. То порадьте Президентові Кравчукові, що йому робити. А від стану економіки залежить не залежне буття держави, усе. Пов'язаність у сфері економіки з іншими державами без сумніву незалежність вкорочує. Це в порядку, коли одна держава не зазіхає на те ж політичне підкорення іншої. У всіх цих ЕЕУ, ҐАТТ-ах і АРЕ-ах таких імперіялістичних затій нема. А у всякому єднанні з Росією воно наявне. То де ж вихід?

В ПОНЕДІЛОК, 6-ГО ГРУДНЯ, група палестинців на західньому березі Йордану обстріляла авто з ізраїльтянами-поселенцями, двоє з них убито, троє ранено. Від 13-го вересня цього року, тобто від дня підписання у Вашінґтоні договору між Ізраїлем і Палестинською визвольною організацією, палестинці вбили 14 ізраїльських поселенців. Після останньої терористичної акції вже й прем'єрміністер Іцак Рабін висловив сумнів у тому, що ізраїльські війська відійдуть з територій, відведених для палестинської автономії, до 13-го грудня, як передбачав згаданий договір.

У ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
(14-го грудня 1993 р.)
нашого найдорожчого
ТАТА, ДІДА І ПРАДІДА

бл. п.

КАРОЛЯ ОЛІВИ

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

буде відправлена

у вівторок, 14-го грудня 1993 р. о год. 8-ій ранку в католицькій церкві св. Юра в Ню Йорку

Про молитви за спокій душі покійного в цей день просять:

доньке — ЄВГЕНІЯ ЧУМА
внучки — НАТАЛІЯ І ВІРА з родинами

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого дорогого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

бл. п.

ТОМАСА КОСТІВА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в неділю, 12-го грудня 1993 р. о год. 8-ій ранку в церкві свв. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж.

Родина просить про молитви за спокій душі покійного.

Після Служби Божої родина запрошує на

ТРИЗНУ

яка відбудеться
в церковній залі, Джерзі Сіті, Н. Дж.

Родина КОСТІВИХ

Ділимося сумною вісткою, що 31-го жовтня 1993 р. після недуги на 93-му році життя відійшла у вічність

бл. п.

ДАРІЯ ПАВЛІВНА КИЧКО-ЗЕМСЬКА

Покійна народилася 20-го березня 1901 р. в селі Мрин на Чернігівщині. Закінчивши педагогічний технікум у Мрині в 1924 р. вчителювала у Калениках і Кукшині. У 1930 р. закінчила Ніжинський інститут народної освіти й викладала фізику і математику в десятилітці у м. Козельці на Чернігівщині.

При вимушених обставинах у 1933 р. з чоловіком Дмитром Олексієвичем і двома дочками виїхала на Кольський півострів, де пробувала і вчителювала 5 років. Повернувшися в Україну в 1938 р. вчителювала у с. Мостищах. У 1942 р. з чоловіком і трьома дочками опинилася в Німеччині, і в 1950 р. родина виїхала в Америку.

Покійна залишила в смутку дочок: Нонну, Раю і Валю, зятів Вадима і Рональда, семеро внуків і трьох правнуків.

Нехай американська земля буде їй легкою.

Похоронено покійну 3-го листопада на українському православному кладовищі в Бавнд Бруку, Н. Дж. Панахиду в похоронному заведенні, Літургію і заупокійну Службу Божу відправив о. Євген Богуславський у церкві св. Вознесіння у Мейпелвуді, Н. Дж.

Хорові церкви Вознесіння, зокрема Раї Дідовій і Варварі Тиховській за зорганізування хору, відвідування хворої в лікарні та велику допомогу в сумний нам час; друзям, особливо Наталі і Петрові Буйнякам, Галині і Левкові Майстренкам, які присвятили багато часу, щоб допомогти нам у наш тяжкий час; усім учасникам на Панахиді, похороні й тризні, і тим, що не змогли прибути, але були думками й душею з нами; за велику кількість квітів, які покійна дуже любила, за пожертви на добродійні цілі, складає щире спасибі —

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою
з родиною, приятелями й знайомими,
що у вівторок, 23-го листопада 1993 р.
на 56-му році життя відійшов у вічність
після тяжкої недуги,
заосмотрений Найсвятішими Тайнами

наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, СИН І БРАТ

бл. п. д-р

ОРЕСТ МАРІЯН КРАВС

під-полковник (Lt. Colonel) американської Армії,
учитель і пластовий виховник.

У глибокому смутку залишилися:

дружина — ОКСАНА
доньки — ТАНЯ
АНІЗА
мама — АНАСТАСІЯ
брат — ЮРІЙ з дружиною НЕОНІЛЕЮ
та дітьми РОМАНОМ й АДРІЯНОМ
тесть — СИЛЬВЕСТЕР ПІҐУЛЯК
братова — МАРТА
шваґрова — ОЛЕНКА ТОПОРОВИЧ з дітьми
ТАРАСОМ, МАРКІЯНОМ,
РОКСОЛЯНОЮ Й ДАНИЛОМ
та ближча й дальша родина в Америці,
Канаді, Арґентині, Польщі й Україні

Замість квітів, проситься складати на Т-во „Броди-Лев", українську католицьку семінарію та Muscular Dystrophy Assoc.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять померлих дорогих осіб на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

Петро Новак — $1,000 в пам'ять дружини **бл. п. Софії Новак.**

Роман і Міра Грабці з родиною — $1,000 у світлу пам'ять та в першу річницю смерти **бл. п. о. Володимира Грабця.**

Марія Марусяк з родиною — $1,000 у пам'ять чоловіка, батька і дідуся **бл. п. Осипа Марусяка** в десяту річницю смерти.

Рома М. Гайда — $1,000* в пам'ять батьків **бл. п. о. Ярослава і Любови Княгиницьких.**

Д-р Теодор і Міра Залуцькі — $1,000 в пам'ять **бл. п. Люби Драґанчук.**

Галина Михайлів і родина Пончич — $1,000 в пам'ять **бл. п.: о. Якова, Евстахії, Ольги, Богдана, Евстахія, Ярослава, Мирослава і Володимира Яхнів; о. Макара Михайлова** та **д-ра Романа Голічека.**

Інж. Ярослав Цюк — $250* в пам'ять **св. п. Остапа Савчинського.**

У пам'ять **бл. п. д-ра Володимира Когутяка:** Марія Гладка, Михайло Шипула і Стефанія Шипула — по $200; Рома і д-р Марко Ґудзяки, Ярослава і д-р Олександер Ґудзяки, Ярослава і Омелян Томичі — по $100; Корнелій Когутяк з дружиною — $50; Василь Рабарський з дружиною, Теодор Семенак з дружиною — по $10.

Ірена і Андрій Даріян Сольчаники — $200 в пам'ять мами **бл. п. Марії Сольчаник.**

Герта Соколик — $100 в пам'ять чоловіка **бл. п. д-ра Василя Соколика.**

Лідія Одежинська з донями — $100 в пам'ять мужа і батька **св. п. Івана Одежинського** в дев'яту річницю смерти.

Ярослава Слиж-Панчук — $100 в пам'ять брата **св. п. д-ра філ. Антона Слижа** в десяту річницю смерти.

Ніна і проф. Омелян Пріцаки — $100 в пам'ять **св. п. Людмили Драгоманової Демиденко.**

Зеновій Стельмах — $100 замість квітів на могилу **бл. . Романа Данилюка.**

Марія Каплиста — $100 в пам'ять мужа **бл. п. проф. інж. Макара Каплистого** в 14-ту річницю смерти.

Інж. Ярослав і Ольга Дужі — $10 в пам'ять **бл. п.: Катрусі Сливки, Ольги Михалович, Віри Савчук.** Олянтас **і Романа Данилюка.**

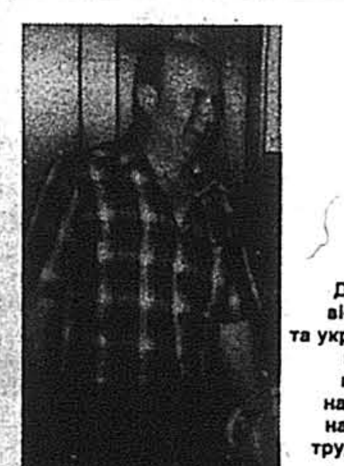
Галина з Годованських Сиротюк — $50 в пам'ять **бл. п. родини Годованських.**

Лідія і Адріян Стецики — $25 в пам'ять **бл. п. Володимира Ткача.**

* Складаємо подяку всім жертводавцям, що використали дорівнювальні фонди їхніх працедавців.

Дякуючи жертводавцям за пожертви линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив Померших вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

Ділимося сумною
вісткою з родиною
та українською громадою,
що несподівано
відійшов від нас
на вічний спочинок,
на 70-му році свого
трудолюбивого життя

наш дорогий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО

сл. п.

ПЕТРО БЕРЕЗА

Похований в мавзолею на цвинтарі в Ню Орлес.

Залишив у глибокому горю та смутку:

дружину — РАЇСУ
доньки —
ТАНЮ з мужем БИЛ
ЖАКЛІН з мужем АНДРУ
внука — ЕНТОМ
брата, братову в Чикаґо
сестру в Україні

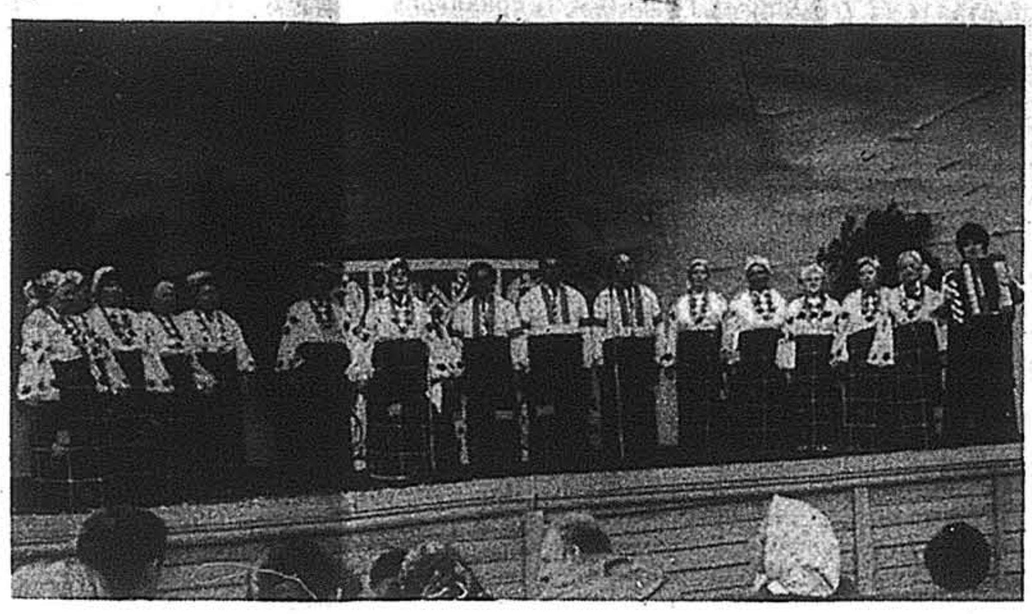
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

РОДИНА

Туризм у східню Україну (не в Центральну, Наддніпрянську) обмежений через далеку віддаль від Києва. Найдальша ціль Полтава, Харків і в поворотній дорозі Запоріжжя, Київ та околиці, або ж мета — західні області — Львівщина. Моя друга поїздка в травні і червні 1993 року відбулась у Донецьку область, місто Слав'янське. Швидкий потяг Київ — Луганське протягом ночі завіз мене до Слав'янська, до мого районового міста. Донецька область має лісостеп, з балками, чорнозем з мінеральними покладами, як крейда, пісок, глина та інші, на котрих я не визнаюся. Слав'янське має хемічний завод і лікувальні заклади — „грязі"; має фабрику для електричних провідників.

На південь в сусідстві лежить Краматорське з тяжкою індустрією; Дружківка, Константинівка і Донецький кряж з вугіллям. В Москві добре знають, чому вони хочуть, щоб Донбас відколовся від України...

Відвідини сходу України

Співає схід України — хор міста Слав'янське

В щоденнику „Свобода" дехто у своїх статтях пише про брак патріотизму в східніх і південних областях і про не вживання української мови. В дійсності так воно не є. Говорити українською літературною мовою не багато хто з нас уміє, але, відвідуючи родини, я говорив — своєю українською мовою, а вони до мене і не „чтокали" і не „дакали". З цим дописом пересилаю фото місцевого хору: фото я зробив у парку літнього театру міста Слав'янське. Як бачите, удекорована сцена на-зелено, тобто клеченням, як у нас називали.

Перед концертом виступила доповідачка і в своїй 15-хвилинній промові розказала українською мовою про свято Тройці і чому удекоровують на-зелено храми, будинки, хижі та інше.

Відспівали хористи чотири — п'ять народних поважних пісень, а потім — жартівливі українські пісні. І лише віддали данину північному сусідові — закінчили спів однією жартівливою піснею російською мовою.

Я пішов до парку з племінником, хоч не знав про концерт. Як завжди, в нас брак реклями. Також не було згадки про концерт в українській газеті, що виходить в Слав'янському. Є тут український часопис, — значить, українці, що читають його.

Був заклик із Слав'янська, щоб помогти сиротам, і знову без адреси. Я залишив пожертву в кузина, щоб він передав, і одержав поквитування з чотирма підписами до Америки. Старий формуляр російською мовою, але печатка з тризубом — українською мовою.

На всіх урядових будинках в моєму місті синьожовті прапори, навіть у найменшому поштовому відділі. Пам'ятник, поставлений тим, що принесли сюди комуністичну владу в 1917 році, достатньо звандалізований. Пам'ятника про перемогу над німецькими нацистами — в пошані. Два тижні я там був. Це мало часу, щоб усе побачити, відчути і обороняти від неоправданих закидів.

Їздити треба, не ховавшись. Поїздка відбулась щасливо.

Михайло Мартиненко,
секретар 245 Відділу УНС

ПАПА ІВАН ПАВЛО II в оприлюдненій у Ватикані заяві запевнив віруючих, що почуває себе дуже добре. Він сказав, що змушений говорити про своє здоров'я публічно, бо в останні дні в Римі розповсюджуються чутки про його хворобу. Одна з італійських телевізійних станцій повідомила, що Папа Іван Павло II заражений вірусом, який викликає хворобу, подібну до АІДС.

АГЕНТСТВО РОЙТЕР інформує з Бейруту, що ливанський міністер туризму порушив кримінальну справу проти „Міс Ливан" — 22-річної красуні Гади Турк. Як тільки вона повернеться на батьківщину, її відразу заарештують. Річ у тому, що Гада під час конкурсу „Міс Всесвіт" в Йоганнесбургу сфотографувалася разом з „Міс Ізраїль" Тамарою Порат, а Ливан, як відомо, перебуває у стані війни з Ізраїлем. Цілком ймовірно, що Гаду судитимуть „за співпрацю з ворогом".

У Гонолюлю...

(Закінчення зі стор. 1)

кого університету, який під цю пору є професором-гостем в університеті Висконсин, не міг прибути на конвенцію, а його доповідь п.з. „Харків після перестройки — деякі напрями", зреферував предсідник сесії В. Дмитришин.

Проблеми сучасної української культури обговорено на сесії, що у ній взяли участь редактор журналів „Сучасніть" і „Всесвіт" Микола Рябчук з Києва, Оксана Грабович (Гарвардський інститут), Наталія Пилип'юк (Албертійський університет) і Галина Гринь (Торонтонський університет) як дискутант. В додатку до згаданої сесії НТШ, українській літературі були присвячені ще три окремі конференції: „Література в сучасній Україні: деякі нові перспективи", в якій взяли участь Ася Гумецька й Нуся Мільман (обі з Мишиґенського університету) і М. Рубчак; Джеймс Мейс, який мав служити предсідником цієї сесії, не міг приїхати з України, де він тепер працює; круглий стіл на тему „Український авангард і 1990-ті роки" та сесія „Модернізм в українській літературі", яка кожного року відбувається з тими самими учасниками: Максим Тарнавський (Торонтонський університет), Д. Гузар-Струк і Олег Ільницький (Альбертійський університет), Григорій Грабович (Гарвардський університет) був дискутантом. Всі вони враз із М. Рябчуком брали участь теж у згаданому лише круглому столі, який викликав цікаву дискусію про значіння авангарду і модернізму.

Слід згадати теж круглий стіл присвячений темі перекладів „монументальних праць", що його спонзорувала Американська Асоціяція Українистів, яка, до речі, відбула свої засідання на форумі цієї конвенції. Дискусією круглого стола проводив Майкл Флаєр (Гарвардський інститут), а учасниками були: Роман Коропецький (Каліфорнійський університет, Лос Анджелес), Уляна Пасічняк (Центр ім. Яцика), Дейвид Фрік і Ф. Сисин.

Не менш важливим ніж сесії були панелі на загальні теми, які включали одну українознавчу доповідь. На приклад, сесія п.з. „Східньо-слов'янські письменники", що нею проводила Н. Пилип'юк, включала доповідь В. Смирнова (МекМастер університет) про творчість Ліни Костенко; сесія „Унiятський ренесанс в Східній Европі" мала у програмі доповідь А. Сороківського (Гарвардський університет) про УГКЦ, а сесія „Фольклор у слов'янському світі" включала цікаву доповідь Наталії Кононенко (Вірджінський університет) про життя і звичаї українських кобзарів і лірників.

На підставі програми конвенції у Гонолюлю можна сміливо ствердити, що зацікавлення українiстикою у світовій науці зростає. Не тільки є чимало конференцій і поодиноких виступів на українські теми, але більше і більше науковців неукраїнського походження починають цікавитися українськими проблемами. І ще одне позитивне явище: науковці неукраїнської національности, які приїжджають з України, щоб взяти участь у цій конвенції, виступають явно як громадяни української держави й представники української науки.

Наступного року конвенція відбудеться у Філядельфії де є велика українська громада. Слід подбати, щоб учасники конвенції, які приїжджають на цю подію не тільки зі ЗСА і Канади, але з цілого світу, мали нагоду запізнатися з українською громадою і тим самим пізнати краще українську культуру. На форумі цієї конвенції годилося б зорганізувати товариську зустріч для українiстів і взагалі для тих науковців, які позитивно ставляться до української проблематики, а, що найважливіше, треба забезпечити приїзд тим вченим з України, які не мають фінансових засобів, щоб приїхати до ЗСА.

Відкривається...

(Закінчення зі стор. 1)

нак „Просвіта" не замикатиметься на просвітянській діяльності, а видаватиме книги та організовуватиме кредитові спілки, підприємчі просвітянські структури тощо. Сьогодні ж перед просвітянами стоїть основне завдання: активна праця у передвиборчій кампанії.

Почесний президент „Просвіти" Дмитро Павличко підкреслив, що „Просвіта" є чи не найбільшою політичною силою, тож він проситиме її підтримки в його боротьбі за мандат до нового парляменту України. За словами Павличка, теперішня виборча боротьба повинна провадитись більш делікатно і стримано.

У театрі Національної Опери України відзначено 125-річний ювілей Товариства „Просвіта". Перед присутніми виступили : голова Верховної Ради України Іван Плющ, віцепрем'єр-міністер М. Жулинський, П. Мовчан та голова Товариства „Україна" Іван Драч

М. Жулинський зачитав привітання Президента України та вручив групі просвітян дипломи про присвоєння почесних звань. Для учасників та гостей відбувся концерт майстрів мистецтв та мистецьких колективів.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У „Свободі" ч. 233 на першій сторінці у вістці „ЗСА сприятимуть переговорам України і Росії" 10-ий рядок згори треба читати: „з метою уможливити ліквідацію ядерної зброї". — Ред.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 17-го ГРУДНЯ 1993 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Avenue. Є важні справи. Просимо взяти участь. Перед закінченням року просимо членів вирівняти свої вкладки по зборах. Приєднуйте нових членів до УНСоюзу. — В. Марущак, рекорд. секр.